

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Кафедра міжнародного права

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ВСТУП ДО СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»»

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський рівень)

Ступінь вищої освіти – бакалавр

Галузь знань – 29 «Міжнародні відносини»

Спеціальність – 293 «Міжнародне право»

Освітня програма – «Міжнародне право»

Факультет міжнародних відносин

Робоча програма навчальної дисципліни «Вступ до спеціальності «Міжнародне право»» для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань – 29 «Міжнародні відносини», спеціальності – 293 «Міжнародне право» факультету міжнародних відносин. Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2023. 19 с.

Розробники:

**Репецький Василь Миколайович, к. ю. н., професор кафедри міжнародного права
Грабинський Михайло Ігорович, к. ю. н, доцент кафедри міжнародного права**

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри міжнародного права
Протокол № 1 від “29” серпня 2023 року

Завідувач кафедрою міжнародного права

_____ (Репецький В. М.)

“29” серпня 2023 р.

© Репецький В. М., 2023

© Грабинський М.І., 2023

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Рівень вищої освіти, галузі знань, спеціальність освітньої програми	Характеристика навчальної дисципліни
		<i>денна форма навчання</i>
Кількість кредитів - 4	Рівень вищої освіти перший (бакалавр)	<i>Обов'язкова 1-й</i>
Модуль 1	Галузь знань 29 міжнародні відносини	<i>Семестр 1-й</i>
Індивідуальне науково-дослідницьке завдання	Спеціальність 293 Міжнародне право	<i>Лекції</i>
Загальна кількість годин - 120		16 год.
		<i>Практичні</i>
		16 год.
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 5	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	
		Самостійна робота
		88
		<i>Індивідуальні консультації</i>
		2
		ІНДЗ:
		Вид контролю: залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – надати студентам базові знання за професійним напрямком «Міжнародне право», роз'яснити їм основи теорії та практики міжнародного права та сконцентрувати їхню увагу на поглиблене вивчення дисциплін, які забезпечують в майбутньому фахівця з питань міжнародного права.

Завдання навчальної дисципліни – виробити та забезпечити засвоєння у здобувачів вищої освіти системних навчально-теоретичних знань у сфері міжнародно-правового регулювання суспільних відносин.

Після завершення курсу студент повинен:

Засвоїти (знати):

- предметну сферу та розуміння професійної діяльності юриста-міжнародника;
- особливості виконання професійних функцій юриста-міжнародника;
- природу, зміст та особливості сучасних міжнародно-правових відносин, форми і засоби їх забезпечення, розуміти особливу природу суб'єктів, які здійснюють реалізацію норм міжнародного права у сучасних міжнародних відносинах;
- практику застосовувати знань з теорії міжнародного права, розуміти структуру правничої професії та її роль в сфері міжнародних відносин.
- сутність та природу міжнародного співробітництва, форми взаємовідносин між суб'єктами міжнародних відносин.

Вміти:

- використовувати різні інформаційні джерела (з теорії держави і права, історії міжнародного права, порівняльного правознавства, міжнародного права) для належної оцінки існуючих міжнародних відносин;
- використовувати досягнення сучасної вітчизняної наукової доктрини та практику судових органів для аналізу подій та фактів міжнародного життя;
- виявляти закономірності розвитку міжнародних відносин у відповідних сферах (дипломатичній, економічній, військовій, енергетичній, морській);
- застосовувати норми міжнародного права;
- застосовувати набуті знання та уміння для аналізу і вирішення практичних завдань;
- аналізувати та обробляти отриману інформацію для пояснення існуючого стану, здійснення зовнішньої політики України і робити конкретні висновки щодо майбутніх прогнозів у зазначеній сфері;
- проявляти здатність до подальшого навчання з відповідним рівнем автономності.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 2. Знання і розуміння предметної сфери та розуміння професійної діяльності.

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 5. Здатність застосовувати отримані знання у практичних ситуаціях.

ЗК 8. Здатність працювати як автономно, так і в команді та відповідати за якість виконаної роботи.

ЗК 9. Здатність аргументовано обирати шляхи вирішення проблеми професійного спрямування, критично оцінювати отримані результати та обґрунтовувати прийняті рішення.

ЗК 11. Здатність цінувати та поважати різноманітність і мультикультурність.

ЗК 12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

ЗК 13. Здатність зберігати і примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку міжнародного права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство.

Фахові компетентності спеціальності (ФК)

ФК 1. Здатність розуміти природу, сутність, генезу, принципи організації міжнародних відносин, способи їх реалізації; види суб'єктів міжнародних відносин та їх роль у міжнародній політиці.

ФК 2. Знати і розуміти динаміку становлення і розвитку міжнародних інститутів, еволюцію підходів до формування та здійснення зовнішньої політики, принципи організації системи зовнішніх зносин та функціонування інститутів зовнішньої політики.

ФК 3. Здатність відстоювати національні інтереси власної держави за допомогою міжнародно-правових інструментів.

ФК 9. Дотримуватись основних норм дипломатичного та ділового етикету, враховувати особливості культури та менталітету представників іноземних держав.

ФК 10. Володіти знаннями про особливості застосування європейського права та права Європейського Союзу, які зумовлені членством нашої держави у Раді Європи та кандидатом у члени ЄС.

ФК 11. Знати і розуміти реальне співвідношення та взаємодії міжнародного права, зовнішньої політики та дипломатії, а також міжнародного та національного права.

ФК 14. Здатність надавати юридичні висновки і консультації з питань міжнародного права, національного права України; визначати юридичні ризики зовнішньоекономічних ініціатив, встановлювати шляхи їхньої мінімізації.

ФК 15. Здатність розуміти особливості міжнародно-правових явищ, прогнозувати основні напрямки розвитку міжнародного права.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 1. Визначати переваги аргументів у процесі аналізу задалегідь невідомих умов та обставин.

ПРН 2. Проводити збір та аналіз матеріалів з різних джерел

ПРН 6. Визначати політичні, дипломатичні, суспільні, економічні й інші ризики, пов'язані з заходами міжнародно-правового характеру, взаємодіяти з фахівцями відповідних галузей при обранні засобів мінімізації таких ризиків.

ПРН 7. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

ПРН 8. Передбачати широкі загальносуспільні наслідки укладення міжнародного договору або вчинення іншої дії дипломатичного або міжнародно-правового характеру, прийняття внутрішньодержавних нормативно-правових актів.

ПРН 10. На професійному рівні брати участь у фахових дискусіях із міжнародно-правових і загально юридичних питань: поважати опонентів та їхню позицію.

ПРН 11. Вільно використовувати для професійної діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.

ПРН 15. Здійснювати діяльність у дипломатичній та інших сумісних до міжнародного співробітництва країнах.

ПРН 17. Працювати у групі, формуючи власний внесок у виконання завдань.

ПРН 18. Виявляти знання та розуміння стосовно міжнародно-правових доктрин, цінностей, принципів функціонування національної та міжнародної правових систем.

ПРН 19. Застосовувати набуті знання та уміння при вирішенні практичних завдань.

3. Програма навчальної дисципліни Лекційні заняття

Тема 1. Вступ до спеціальності «Міжнародне право» як навчальна дисципліна

1. Загальна характеристика спеціальності «Міжнародне право».
2. Зміст підготовки фахівців за спеціальністю «Міжнародне право».
3. Загальнотеоретичні, фахові та вибіркові дисципліни, що передбачені згідно спеціальності «Міжнародне право».
4. Вимоги до кваліфікації та компетенції юристів-міжнародників.
5. Вплив науки міжнародного права на формування та підготовку юристів-міжнародників.
6. Внесок відомих вітчизняних юристів-міжнародників у розвиток науки міжнародного права.
7. Підготовка юристів-міжнародників у навчальних закладах України.
8. Підготовка юристів-міжнародників в окремих закладах вищої освіти в Україні і за кордоном.

Тема 2. Роль і значення праці юриста-міжнародника в суспільстві.

1. Основні етапи становлення та розвитку професії юриста міжнародника.
2. Верховенство права в міжнародних відносинах.
3. Місце юриста-міжнародника в процесі реалізації зовнішньої політики держави.
4. Особливості прояву статусу юриста-міжнародника серед юридичних професій.
5. Фахівці у сфері національного та міжнародного права: спільне та відмінне.

6. Роль національного та міжнародного права в системі підготовки юристів-міжнародників.

Тема 3. Професійна діяльність юристів-міжнародників.

1. Правові основи професійної діяльності юриста-міжнародника. Основні положення Закону України від 07.06.2018 р. «Про дипломатичну службу». Консульський Статут України, Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», Консульський Статут України.
2. Загальна характеристика залучення до роботи юристів-міжнародників в діяльності законодавчого органу та вищих органів державного управління.
3. Професійна діяльність юриста-міжнародника в системі органів державної влади та управління.
4. Особливості роботи юриста-міжнародника в процесі функціонування парламентських органів держави.
5. Особливості роботи юриста-міжнародника у вищих органах державного управління загального характеру (Уряд, міністерства, державні комітети).
6. Дипломатична та консульська служба в системі Міністерства закордонних справ України та інших держав.
7. Робота юриста-міжнародника в рамках міжнародних організацій.
8. Діяльність юриста-міжнародника в недержавних установах.

Тема 4. Професійна культура юриста-міжнародника

1. Поняття і значення професійної культури юриста-міжнародника.
2. Значення професійної культури в роботі юриста-міжнародника.
3. Структура професійної культури юриста-міжнародника, її елементи та взаємозв'язок між ними.
4. Мовна культура юриста-міжнародника: усна та письмова мова. Особливості мовної культури в роботі юристів-міжнародників.
5. Професійний етикет юриста-міжнародника. Фактори, які впливають на формування професійного етикету юриста-міжнародника.
6. Логічна культура мовного спілкування юриста-міжнародника.
7. Психологічна складова в роботі юриста-міжнародника.
8. Вимоги до організації спілкування у професійній діяльності юриста-міжнародника.

Тема 5. Міжнародне право – регулятор міжнародних відносин

1. Місце і роль міжнародного права у регулюванні міжнародних відносин.
2. Вплив політики, права, моралі, релігії та культури на міжнародні відносини.
3. Суб'єкти міжнародного права та учасники міжнародних відносин.
4. Держави як основні суб'єкти міжнародного права. Вплив держав на міжнародні відносини.
5. Міжнародні міждержавні організації. Універсальні та регіональні міжнародні організації і їх місце в міжнародних відносинах.
6. Неурядові міжнародні організації та їх види. Значення міждержавних організацій на міжнародній арені.
7. Джерела правового регулювання міжнародних відносин.
8. Мирні засоби вирішення міжнародних суперечок. Дипломатичні та правові засоби вирішення міжнародних спорів.

Тема 6. Основи європейського права.

1. Поняття та зміст «європейського права», «права ЄС», «права європейських держав», «права Ради Європи».
2. Місце і роль права Європейського Союзу у процесі підготовки юристів-міжнародників.
3. Право Ради Європи і Україна.
4. Міждержавна інтеграція: поняття та ознаки.
5. Основні джерела права Ради Європи та Європейського Союзу.

Тема 7. Основи приватного права.

1. Роль і значення приватно-правових дисциплін у процесі підготовки юриста-міжнародника.
2. Співвідношення міжнародного публічного та приватного права.
3. Суб'єкти міжнародного приватного права. Держава як особливий суб'єкт міжнародних приватно-правових відносин.
4. Джерела міжнародного приватного права.
5. Способи захисту прав суб'єктів міжнародних приватно-правових відносин.

4. Структура навчальної дисциплін Навчальний план (денна форма навчання)

	Тема	Лекції (год)	Семінари (год)	Самостійна робота (год)
1	Вступ до спеціальності «Міжнародне право» як навчальна дисципліна	4	4	12
2	Роль і значення праці юриста-міжнародника в суспільстві	2	2	12
3	Професійна діяльність юристів-міжнародників	2	2	12
4	Професійна культура юриста-міжнародника	2	2	12
5	Міжнародне право – регулятор міжнародних відносин	2	2	12
6	Основи права Європейського Союзу	2	2	14
7	Основи приватного права	2	2	14

5. Теми семінарських занять

Тема 1. Вступ до спеціальності «Міжнародне право» як навчальна дисципліна

1. Загальна характеристика спеціальності «Міжнародне право»
2. Зміст підготовки фахівців за спеціальністю «Міжнародне право»

3. Навчальні дисципліни, що передбачені за спеціальністю «Міжнародне право»
4. Підготовка юристів-міжнародників у Львівському національному університеті та інших ЗВО України
5. Вплив науки міжнародного права на підготовку фахівців зі спеціальності «Міжнародне право»

Контрольні питання:

1. Що є спільне і різне між спеціальностями «Правознавство» і «Міжнародне право»?
2. Яке значення має латинська мова у процесі підготовки юриста-міжнародника?
3. Яке функціональне призначення курсу теорії держави і права у процесі підготовки юриста-міжнародника?
4. Які відомі юристи-міжнародники навчалися у Львівському університеті?
5. Які основні види занять передбачені у ЗВО?
6. Назвіть основні права та обов'язки осіб, що навчаються у вищих навчальних закладах.

Література для підготовки до заняття:

1. Буроменський М. Харківська школа міжнародного права / М.Буроменський, О.Сенаторова, О.Тарасов // Міжнародне право. – 2012. - №1. С. 123-139.
2. Грабинський М. І. Питання адвокатської практики юриста-міжнародника. Адвокатура в умовах сучасних змін : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», 2021. С. 103-106.
3. Денисов В.Н. Наука міжнародного права в Україні. XIX- перша половина XX століття /В.Н.Денисов, К.О.Савчук //Антологія української юридичної думки: в 10 т. т.8 /. – К.: «Юрид.книга», 2014. – с. 7-35.
4. Задорожній О. Історія кафедри міжнародного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка за останнє десятиліття (2002-2012 рр.)// Міжнародне право, 2012, № 1, с. 93-110.
5. Земан І.В. Наука міжнародного права у Львівському університеті. – Львів, 2015.
6. Короткий Т., Пашковський М. Традиції одеської школи міжнародного права //Український часопис міжнародного права. – 2018. № 1. С.35-57
7. Кресін О., Савчук К. Наука міжнародного права в інституті держави і права ім. В.М.Корецького НАН України // Міжнародне право, 2012, № 1, с. 111-117.
8. Кулініч М.А. Підготовка дипломатів ХХІ століття: українська модель і світова практика// Наук. вісник Дипломатичної академії України. – 2004. – Вип. 10. – Ч.1.
9. Пашковський М., Короткий Т. Одеська школа міжнародного права (сучасність) . Міжнародне право, 2012, № 1, с. 140-160.
10. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556 – УІІ //Відомості Верховної Ради України. 2014. № 37-38. Ст. 2716.

11. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. // Голос України. 19.06.2018. № 111.

12. Репецький В. М., Грабинський М. І. Напрямки модернізації підготовки юристів і юристів-міжнародників з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. 2023. Вип. 25. С. 116-125

13. Репецький В., Земан І. Львівська школа міжнародного права: історія і сучасність// Український часопис міжнародного права. 2018, № 2, с. 12-22.

14. Тарасов О. Нариси історії харківської школи міжнародного права // Український часопис міжнародного права. 2018. № 1. С. 17-34.

15. Тарасов О. Нариси історії харківської школи міжнародного права// Український часопис міжнародного права. 2018. № 1. С. 17-34.

Тема 2. Роль і значення праці юристів-міжнародників в суспільстві

1. Становлення та розвиток професії юриста-міжнародника.
2. Місце юристів-міжнародників у реалізації зовнішньої політики держави.
3. Статус юриста-міжнародника в суспільстві і його професійна репутація.
4. Роль права у підготовці юристів-міжнародників.

Контрольні питання:

1. Які фактори вплинули на появу професії юриста-міжнародника?
2. В чому відмінність професії юриста-міжнародника від економіста, політолога, медика?
3. Що означає верховенство права в міжнародних відносинах?
4. Яка відмінність між національним правом і міжнародним?

Література для підготовки до заняття:

1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 р. // Права людини: Основні міжнародно-правові документи. – К., 1989. – с. 9-14.
2. Конституція України від 28.06.1996 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 30. – ст. 141 (із змінами, внесеними Верховною Радою).
3. Про міжнародні договори України: Закон України від 26.06.2004р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. - № 50. – ст. 540.
4. Закон України «Про дипломатичну службу» від 07.06.2018р. // Голос України.- 19.06.2018.
5. Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 01.07.2010 р. // Відомості Верховної Ради України, 2010. - № 40. – ст. 257.
6. Басай В.Д. Правова культура майбутнього юриста / В.Д.Басай, Л.І. Зеліско // Часопис Київського університету права. – 2002. - № 3. – с. 83-88.
7. Варяш П. Право як сфера суспільної свідомості / О.Варяш // Право України. – 2006. - №4. – с. 17-23.
8. Грабинський М. І. Питання адвокатської практики юриста-міжнародника. Адвокатура в умовах сучасних змін : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», 2021. С. 103-106.

9. Кононенко В. Якісне викладання міжнародного права як запорука захисту прав людини та інтересів держави // Український часопис міжнародного права. Спецвипуск: Проблеми викладання міжнародного права, 2013. – с. 63-67.

10. Максимов С.І. Верховенство права в державному управлінні / С.І.Максимов // Українське право. – 2006. - № 1. – с. 288-294.

11. Медіссон В. Право і влада: людина в правовому полі / В.Медіссон // Право України. – 1999. - № 11. – с. 11-16.

12. Настечко К. Міжнародне право як професія. Вимоги до кваліфікації юристів-міжнародників // Український часопис міжнародного права. Спецвипуск: Проблеми викладання міжнародного права, 2013. – с. 67-69.

13. Панов М. Правова політика як універсальний феномен соціального буття // Право України. – 2001. - № 8. – с. 36-40.

14. Репецький В. М., Грабинський М. І. Напрямки модернізації підготовки юристів і юристів-міжнародників з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. 2023. Вип. 25. С. 116-125

Тема 3. Професійна діяльність юристів-міжнародників

1. Правові основи професійної діяльності юриста-міжнародника.
2. Професійна діяльність юриста-міжнародника в системі органів державної влади та управління.

2.1 Особливості роботи юриста-міжнародника в законодавчому органі та вищих органах державного управління загального характеру.

2.2 Дипломатична та консульська служба в системі Міністерства закордонних справ України.

2.3 Робота юриста-міжнародника в міжнародних організаціях.

3. Діяльність юриста-міжнародника в недержавних установах.

Контрольні питання:

1. Які правові акти стосуються діяльності юриста-міжнародника?
2. Які питання у роботі парламенту України стосуються професії юриста-міжнародника?

3. Що означає імплементація міжнародно-правових зобов'язань Україною?

4. В чому особливість роботи юриста-міжнародника в галузевих міністерствах України?

5. Чим відрізняється робота юриста-міжнародника в Міністерстві закордонних справ України від роботи в інших міністерствах і відомствах?

6. Яка відмінність між дипломатичним агентом і консульською посадовою особою?

Терміни для самостійного опрацювання:

Ротація, дипломатичний працівник, дипломатичні представництва, персона нон грата, дипломатичний ранг, дипломатичний клас, дипломатичний корпус, консульський округ, консульський патент, агреман, ратифікація, акредитація.

Література для підготовки до заняття:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 30. – Ст. 141 (особливу увагу звернути на ст. 9, 18, 85, 92, 102, 106, 107, 113, 116).
2. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2018. - № 26. – Ст. 5.
3. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2010. - № 40. – Ст. 257.
4. Про затвердження Положення про Міністерство закордонних справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 30.03.2016 р. № 281// Офіційний вісник України. – 2016. - № 30. – Ст. 55.
5. Про консульський статут України: Указ Президента України від 02.04.1994 р. № 127/94. Електронний ресурс // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/card/127/94>.
6. Грабинський М. І. Питання адвокатської практики юриста-міжнародника. Адвокатура в умовах сучасних змін : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», 2021. С. 103-106.
7. Гуменюк Б.І. Основи дипломатичної та консульської служби. – К., 1998. – 248с.
8. Гуменюк Б.І., Щерба О.В. Сучасна дипломатична служба: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 2001. – 255с.
9. Макаренко О.Г. Статус та роль Міністерства закордонних справ України у сфері здійснення зовнішніх зносин України // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2007. - № 2 (31). – С. 63-69.
10. Репецький В. М., Грабинський М. І. Напрямки модернізації підготовки юристів і юристів-міжнародників з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. 2023. Вип. 25. С. 116-125
11. Репецький В.М. Дипломатичне і консульське право. Підручник. – К.: Знання, 2006. – 372с.
12. Сагайдак О.П., Дипломатичне представництво: організація і форми роботи. Навч.посіб./ О.П.Сагайдак, П.Д.Садарчук. – К.: Знання, 2008. – 295 с.
13. Федішин С.А. Дипломатичне представництво України за кордоном: сучасні проблеми організації та правового забезпечення: [Монографія]. – Харків, 2011. – 264 с.
14. Хандогій В. Дипломатичні сюжети: Невигадані історії кар'єрного дипломата. Володимир Хандогій. – К.: Саміт – Книга, 2017. – 576 с.

Тема 4. Професійна культура юриста-міжнародника

1. Значення професійної культури у роботі юриста-міжнародника.
2. Зміст професійної культури юриста-міжнародника:
 - 2.1 Мовна культура юриста-міжнародника.
 - 2.2 Професійний етикет юриста-міжнародника.
 - 2.3 Логічна культура мовного спілкування.
 - 2.4 Психологічна культура мовного спілкування.
3. Організація спілкування у професійній діяльності юриста-міжнародника.

Контрольні питання:

1. Що включає термін «професійна культура»?
2. Які фактори впливають на професійну культуру юриста-міжнародника?
3. Які ознаки змісту ділової (професійної) культури (компетентності) юриста-міжнародника Ви можете назвати?
4. Що включає в себе структура мови юриста-міжнародника?
5. Які мовні засоби використовуються у мові юриста-міжнародника?
6. Що включає в себе психологічна культура мови юриста-міжнародника?
7. Охарактеризуйте образ юриста-міжнародника з позиції ділового етикету.

Терміни для самостійного опрацювання:

Дикція, алегорія, іронія, гіпербола, альтруїзм, толерантність, конфіденційність, субординація, консерватизм, інертність, шляхетність, ерудиція.

Література для підготовки до заняття:

1. Гуменюк Б.І., Щерба О.В. Сучасна дипломатична служба: навч. посібник. – К.: Либідь, 2001. – 255 с.
2. Здоровенко В.В. Культура ділового спілкування. Нач.посібник. – Дрогобич: «Каменярь», 2002. – 147 с.
3. Корсунський С. Як будувати відносини з країнами Азії. Економіка, дипломатія, культурні особливості / Сергій Корсунський. – Х.: Віват, 2021. – 288 с.
4. Медвідь А.М. Практикум з ділової української мови: Навч.посібн. – К., 2002. – 224 с.
5. Медвідь А., Медвідь Ф. Ораторське мистецтво правників: Навч.посібник. – К. 2005. – 336 с.
6. Радевич-Вишницький Я. Етикет і культура спілкування. – Л., 2001. – 223 с.
7. Саган Г.М. Ділова риторика: мистецтво риторичної комунікації. Нач.посіб. – К., 2003. – 255с.
8. Сагайдак О.П. Дипломатичний протокол та етикет: Навч.посіб.- 2-ге вид., перероб. і . – К.: Знання, 2006. – 380с.доп.
9. Сливка С.С. Юридична деонтологія: Підручн. – К.: Атіка, 2013. – 296 с.
10. Томас Іржі. Мистецтво говорити. – К.: Політ.літ., 1986. – 221с.
11. Хандогій В. Дипломатичні сюжети: Невигадані історії кар'єрного дипломата. Володимир Хандогій. – К.: Саміт – Книга, 2017. – 576 с.

Тема 5. Міжнародне право – регулятор міжнародних відносин (4 год.)

1. Місце і роль міжнародного права у регулюванні міжнародних відносин.
2. Взаємодія політики, моралі і права у міжнародних відносинах.
3. Суб'єкти міжнародного права та учасники міжнародних відносин.
 - 3.1. Держави
 - 3.2. Міжнародні міжурядові організації
 - 3.3. Державоподібні утворення
 - 3.4. Нації і народи.
4. Джерела міжнародного права.
5. Мирні засоби вирішення міжнародних спорів.

Література для підготовки до заняття:

1. Міжнародне публічне право: Підручник. – 20ге вид., стер./ За ред. В.М. Репецького. – К., 2012. – С. 11-27.
2. Буткевич В.Г., Мицик В.В., Задорожній О.В. Міжнародне право. Основи теорії: Підручник / За ред. В.Г.Буткевича. – К.:, Либідь, 2002. – С. 10-49.
3. Буткевич В.Г. Виклики міжнародному праву в умовах глобалізації світу / В.Г.Буткевич // Право України. – 2012. - № 3-4. – С. 12-50.
4. Гердеген М. Міжнародне право /Матіас Гердеген /Пер. З німецької. – К.: «К.І.С.», 2011. – С. 26-40.
5. Грабинський М. Римське право як основа міжнародного права. Український часопис міжнародного права. 2023. № 2/2023. С. 25-29
6. Гринчак В.А. Дипломатичні засоби мирного врегулювання міжнародних суперечностей (міжнародно-правові аспекти). – Львів, 2012. – 188с.
7. Київець О.В. Природа джерел міжнародного та загального права: спільне та відмінне // Право та управління. – 2011. - № 1. – С. 197-203.
8. Мережко О.О. Проблеми теорії міжнародного публічного та приватного права/Олександр Мережко. – К.: Юстиніан, 2010. – 320с.
9. Репецький В.М. Соціальна цінність міжнародного права / В.М.Репецький //Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини. – 2012. – Вип. 30. – С. 195-200.
10. Shaw M.N. International Law / M.N.Shaw; Sixth edition.: Cambridge University Press, 2008. – P. 1-69.

Тема 6. Основи європейського права

1. Поняття та зміст «європейського права», «права ЄС», «права європейських держав», «права Ради Європи».
2. Місце права ЄС та Ради Європи у процесі підготовки юристів-міжнародників.
3. Співробітництво України і Ради Європи.
4. Європейський Союз як форма міжнародного об'єднання держав.
5. Основні джерела права Європейського Союзу та Ради Європи.

Контрольні питання:

1. Яка відмінність між термінами «інтеграція», «об'єднання», «співробітництво»?
2. Що означає «політична» та «економічна» інтеграція?
3. Назвіть основні ознаки європейської інтеграції на прикладі Європейського Союзу.
4. Яка відмінність у формах інтеграції між ЄС і Радою Європи?
5. В чому відмінність громадянства ЄС від національного громадянства у державах-членах ЄС?

Література для підготовки до заняття:

1. Андрусевич Н.І. Історія розвитку громадянства Європейського Союзу // Держава і право. Вип. 13. – К., 2001. – с. 493-497.
2. Брацук І.З. Теоретико-правові засади імплементації прав Європейського Союзу в національне право держав-членів: монографія. – Львів, ЛНУ ім. Ів.Франка, 2016, с. 25-80.

3. Головка О.І. Механізм адаптації законодавства європейських держав до правових стандартів Європейського Союзу // Вазаємодія міжнародного права з внутрішнім правом України. – К.: Юстініан, 2006. – с. 551-568.
4. Гоці С. Урядування в об'єднаній Європі / Пер. з італ. К.Тищенко. – К.: К.І.С. – 2003.
5. Грицяк І.А. Право та інституції Європейського Союзу: навчал.посібн.. – К.: К.І.С. –2004.
6. Закон України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 р. № 1629-ІУ // Відомості Верховної Ради України. – 2004. - № 29. – ст. 367.
7. Зіглер К. Міжнародне право та право Європейського Союзу: між асиметричною конституціоналізацією та фрагментацією // Європейське право. – 2012. - № 2-4. – с. 24-47.
8. Інформація про співробітництво між Україною та Радою Європи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://coe.mfa.gov.ua/ua/14krainecoe/cooperation>.
9. Копійка В.В. Європейський Союз: заснування і етапи становлення: навчал.посіб. – К.: Вид. Дім «Ін Юре», 2001.
10. Муравйов В., Святун О. Захист прав людини в Європейському Союзі // Право України. – 2011. - № 6. – с. 85-100.
11. Муравйов В., Смирнова К. Європейське право: правова категорія, доктрина, наука // Європейське право. – 2012. - № 1. – с. 11-22.
12. Посельський В. Європейський Союз: інституційні основи європейської інтеграції. – К.: Смолоскит, 2002.
13. Право Європейського Союзу: підручник. – К.: Юрінком Інтер, 2011.
14. Яковюк І.В. Громадянство ЄС: поняття і співвідношення з національним громадянством // Проблеми законності. – Х.: Нац.юрид.акад. України, 2010. – Вип. 107. – С. 13-20.
15. Яковюк І.В. Субсидіарність як принцип взаємовідносин національних держав і Європейського Союзу // Вісник Акад.прав. наук України. – 2004. - № 4. – С. 22-30.

Тема 7. Основи приватного права.

1. Роль і значення приватно-правових дисциплін у процесі підготовки юриста-міжнародника.
2. Співвідношення міжнародного публічного та міжнародного приватного права.
3. Суб'єкти міжнародного приватного права. Держава як особливий суб'єкт міжнародних приватно-правових відносин.
4. Джерела міжнародного приватного права.
5. Способи захисту прав суб'єктів міжнародних приватно-правових відносин.

Контрольні питання:

1. Які навчальні дисципліни відносять до приватно-правових?
2. Назвіть предмет правового регулювання міжнародного приватного права.
3. В яких випадках фізична особа вважається суб'єктом міжнародних приватно-правових відносин?

4. Чи може міжнародний договір бути джерелом міжнародного приватного права?
5. До яких міжнародних судових установ може звертатись фізична особа?

Література для підготовки до заняття:

1. Грабинський М. І. Питання адвокатської практики юриста-міжнародника. Адвокатура в умовах сучасних змін : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», 2021. С. 103-106. Довгерт А.С. Міжнародне приватне право в сучасній Україні: формування нових підходів // Український часопис міжнародного права. – 2020. - № 3. – С. 64-75.
2. Кисіль В.І. Актуальні проблеми кодифікації міжнародного приватного права // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 3, 4. – С. 5-16.
3. Кисіль В.І. Міжнародне приватне право: питання кодифікації. – К.: Україна, 2000. – 430 с.
4. Мироненко І.В. Міжнародне приватне право. Навчальний посібник. – К.: Алерта, 2011. – 271 с.
5. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23.06.2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 32. – Ст. 422.
6. Репецький В. М., Грабинський М. І. Напрямки модернізації підготовки юристів і юристів-міжнародників з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. 2023. Вип. 25. С. 116-125
7. Фединяк Г. Вплив глобалізації на міжнародне приватне право // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 4. – С. 17-19.
8. Фединяк Г.С., Фединяк Л.С. Міжнародне приватне право: підручник. – К.: Алерта, 2017. – 504 с.

6. Контрольні питання

1. Загальна характеристика спеціальності «Міжнародне право».
2. Зміст підготовки фахівців за спеціальністю «Міжнародне право».
3. Загальнотеоретичні, фахові та вибіркові дисципліни, що передбачені навчальним планом по спеціальності «Міжнародне право».
4. Вимоги до кваліфікації та компетенції юристів-міжнародників.
5. Вплив науки міжнародного права на формування та підготовку юристів-міжнародників.
6. Внесок відомих вітчизняних юристів-міжнародників у розвиток науки міжнародного права.
7. Підготовка юристів-міжнародників у навчальних закладах України.
8. Підготовка юристів-міжнародників в окремих закладах вищої освіти в Україні і за кордоном.
9. Роль і значення праці юриста-міжнародника в суспільстві.
10. Основні етапи становлення та розвитку професії юриста міжнародника.
11. Верховенство права в міжнародних відносинах.
12. Місце юриста-міжнародника в процесі реалізації зовнішньої політики держави.
13. Особливості статусу юриста-міжнародника серед юридичних професій.
14. Фахівці у сфері національного та міжнародного права: спільне та відмінне.
15. Роль національного та міжнародного права в системі підготовки юристів-міжнародників.

16. Правові основи професійної діяльності юриста-міжнародника. Основні положення Закону України від 07.06.2018 р. «Про дипломатичну службу». Консульський Статут України, Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», Консульський Статут України.
17. Загальна характеристика залучення до роботи юристів-міжнародників в діяльності законодавчого органу та вищих органів державного управління.
18. Професійна діяльність юриста-міжнародника в системі органів державної влади та управління.
19. Особливості роботи юриста-міжнародника в процесі функціонування парламентських органів держави.
20. Особливості роботи юриста-міжнародника у вищих органах державного управління загального характеру (Уряд, міністерства, державні комітети).
21. Дипломатична та консульська служба в системі Міністерства закордонних справ України та інших держав.
22. Робота юриста-міжнародника в рамках міжнародних організацій.
23. Діяльність юриста-міжнародника в недержавних установах.
24. Поняття і значення професійної культури юриста-міжнародника.
25. Значення професійної культури в роботі юриста-міжнародника.
26. Структура професійної культури юриста-міжнародника, її елементи та взаємозв'язок між ними.
27. Мовна культура юриста-міжнародника: усна та письмова мова. Особливості мовної культури в роботі юристів-міжнародників.
28. Професійний етикет юриста-міжнародника. Фактори, які впливають на формування професійного етикету юриста-міжнародника.
29. Логічна культура мовного спілкування юриста-міжнародника.
30. Психологічна складова в роботі юриста-міжнародника.
31. Вимоги до організації спілкування у професійній діяльності юриста-міжнародника.
32. Місце і роль міжнародного права у регулюванні міжнародних відносин.
33. Вплив політики, права, моралі, релігії та культури на міжнародні відносини.
34. Суб'єкти міжнародного права та учасники міжнародних відносин.
35. Держави як основні суб'єкти міжнародного права. Вплив держав на міжнародні відносини.
36. Міжнародні міжурядові організації. Універсальні та регіональні міжнародні організації і їх місце в міжнародних відносинах.
37. Неурядові міжнародні організації та їх види. Значення міжурядових організацій на міжнародній арені.
38. Джерела правового регулювання міжнародних відносин.
39. Мирні засоби вирішення міжнародних суперечок. Дипломатичні та правові засоби вирішення міжнародних спорів.
40. Поняття та зміст «європейського права», «права ЄС», «права європейських держав», «права Ради Європи».
41. Місце і роль права Європейського Союзу у процесі підготовки юристів-міжнародників.
42. Право Ради Європи і Україна.
43. Міждержавна інтеграція: поняття та ознаки.
44. Основні джерела права Ради Європи та Європейського Союзу.
45. Роль і значення приватно-правових дисциплін у процесі підготовки юриста-міжнародника.
46. Співвідношення міжнародного публічного та приватного права.
47. Суб'єкти міжнародного приватного права.
48. Держава як особливий суб'єкт міжнародних приватно-правових відносин.
49. Джерела міжнародного приватного права.

50. Способи захисту прав суб'єктів міжнародних приватно-правових відносин.

7. Методи навчання

У ході викладання навчальної дисципліни використовуються методи, спрямовані на:

- формування у студентів системного підходу щодо системи підготовки юристів-міжнародників;

- розмежування публічно-правових та приватно-правових дисциплін;
- вироблення у студентів навичок дипломатичного етикету та протоколу у професійній діяльності юриста-міжнародника.

Основними методами навчання є лекційний курс та проведення практичних занять.

Основними методами контролю є опитування під час практичних занять, проведення тестів, контрольної роботи, підготовка індивідуального творчого завдання і завершується курс заліком.

8. Методи контролю

Поточний контроль:

- усне опитування;
- перевірка тестових завдань;
- перевірка модульних завдань;
- перевірка письмових робіт, конспектів та індивідуального завдання.

Підсумковий контроль: залік.

9. Шкала оцінювання: Університету, національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Визначення	За національною шкалою	
			Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку	Залік
90 – 100	A	Відмінно	Відмінно	Зараховано
81-89	B	Дуже добре	Добре	
71-80	C	Добре		
61-70	D	Задовільно	Задовільно	
51-60	E	Достатньо		
0-50			Незадовільно	Незараховано

Під час проведення практичних занять студент може набрати:

- **усні відповіді на практичних заняттях – 25 балів** : кожне заняття можна отримати від 0 (неактивний студент) до 5 (максимальна активність), за доповнення можна отримати 1, 2, 3 бали, за доповідь – 3, 4, 5 балів;

- **тести на практичних заняттях – 25 балів** : періодично відбуватимуться під час занять;

- **словник - 10 балів;**

- **творче індивідуальне завдання – 15 балів;**

- **підсумковий тест – 25 балів.**

За сумою всіх отриманих балів:

90-100 балів (відмінно) - виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь на всі питання на іспиті, що базуються на знанні міжнародно-правових актів, національного законодавства, судової практики, наукової та спеціальної літератури, виконав індивідуальне завдання та набрав необхідну (максимальну) кількість балів під час проведення аудиторних занять.

81-89 балів (дуже добре) - виставляється студенту, який дав не цілком повну, але правильну відповідь на іспиті на всі питання, виконав усі попередні вимоги.

71-80 балів (добре) - виставляється студенту, який дав правильну відповідь, але не на всі питання, або відповідь не є повною. При цьому студент має необхідну кількість балів за аудиторні заняття.

61-70 балів (задовільно) - виставляється студенту, який не дав вичерпної відповіді на питання на іспиті, частково виконав індивідуальне завдання та має певну кількість попередньо набраних балів.

51-60 балів (достатньо) - виставляється студенту, який не дав достатньої відповіді на питання на іспиті, частково виконав індивідуальне завдання, має мінімальну кількість балів.

0-50 балів (незадовільно) - виставляється студентові, який виявив значні прогалини в знаннях основного навчального матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не виконав індивідуального завдання.

10. Методичне забезпечення

Репецький В.М., Грабинський М.І. Вступ до спеціальності «Міжнародне право». *Навчально-методичне забезпечення дисципліни*. Львів: Факультет міжнародних відносин Львівського національного університету імені Івана Франка, 2021. 19 с. URL: <https://intrel.lnu.edu.ua/department/mizhnarodnoho-prava>.

11. Джерела для підготовки

1. Басай В.Д. Правова культура майбутнього юриста / В.Д.Басай, Л.І. Зеліско // Часопис Київського університету права. – 2002. - № 3. – с. 83-88.
2. Буроменський М. Харківська школа міжнародного права / М.Буроменський, О.Сенаторова, О.Тарасов // Міжнародне право. – 2012. - №1. С. 123-139.
3. Варяш П. Право як сфера суспільної свідомості / О.Варяш // Право України. – 2006. - №4. – с. 17-23.
4. Грабинський М. І. Питання адвокатської практики юриста-міжнародника. Адвокатура в умовах сучасних змін : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», 2021. С. 103-106.
5. Грабинський М. Римське право як основа міжнародного права. Український часопис міжнародного права. 2023. № 2/2023. С. 25-29
6. Гуменюк Б.І. Основи дипломатичної та консульської служби. – К., 1998. – 248с.
7. Гуменюк Б.І., Щерба О.В. Сучасна дипломатична служба: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 2001. – 255с.
8. Денисов В.Н. Наука міжнародного права в Україні. ХІХ- перша половина ХХ століття /В.Н.Денисов, К.О.Савчук //Антологія української юридичної думки: в 10 т. т.8 /. – К.: «Юрид.книга», 2014. – С. 7-35.
9. Довгерт А.С. Міжнародне приватне право в сучасній Україні: формування нових підходів // Український часопис міжнародного права. – 2020. - № 3. – С. 64-75.
10. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 р. // Права людини: Основні міжнародно-правові документи. – К., 1989. – с. 9-14.
11. Задорожній О. Історія кафедри міжнародного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка за останнє десятиліття (2002-2012 рр.)// Міжнародне право, 2012, № 1, с. 93-110.
12. Земан І.В. Наука міжнародного права у Львівському університеті. – Львів, 2015.
13. Кисіль В.І. Актуальні проблеми кодифікації міжнародного приватного права // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 3, 4. – С. 5-16.
14. Кисіль В.І. Міжнародне приватне право: питання кодифікації. – К.: Україна, 2000. – 430 с.
15. Кононенко В. Якісне викладання міжнародного права як запорука захисту прав людини та інтересів держави // Український часопис міжнародного права. Спецвипуск: Проблеми викладання міжнародного права, 2013. – с. 63-67.

16. Конституція України від 28.06.1996 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 30. – ст. 141 (із змінами, внесеними Верховною Радою).
17. Короткий Т., Пашковський М. Традиції одеської школи міжнародного права //Український часопис міжнародного права. 2018. № 1. С.35-57
18. Кресін О., Савчук К. Наука міжнародного права в інституті держави і права ім. В.М.Корецького НАН України // Міжнародне право, 2012, № 1, с. 111-117.
19. Кулініч М.А. Підготовка дипломатів ХХІ століття: українська модель і світова практика// Наук. вісник Дипломатичної академії України. – 2004. – Вип. 10. – Ч.1.
20. Макаренко О.Г. Статус та роль Міністерства закордонних справ України у сфері здійснення зовнішніх зносин України // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2007. - № 2 (31). – С. 63-69.
21. Максимов С.І. Верховенство права в державному управлінні / С.І.Максимов // Українське право. – 2006. - № 1. – с. 288-294.
22. Медіссон В. Право і влада: людина в правовому полі / В.Медіссон // Право України. – 1999. - № 11. – с. 11-16.
23. Мироненко І.В. Міжнародне приватне право. Навчальний посібник. – К.: Алерта, 2011. – 271 с.
24. Настечко К. Міжнародне право як професія. Вимоги до кваліфікації юристів-міжнародників // Український часопис міжнародного права. Спецвипуск: Проблеми викладання міжнародного права, 2013. – с. 67-69.
25. Панов М. Правова політика як універсальний феномен соціального буття // Право України. – 2001. - № 8. – с. 36-40.
26. Пашковський М., Короткий Т. Одеська школа міжнародного права (сучасність) . Міжнародне право, 2012, № 1, с. 140-160.
27. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556 – УІІ //Відомості Верховної Ради України. 2014. № 37-38. Ст. 2716.
28. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2018. - № 26. – Ст. 5.
29. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2010. - № 40. – Ст. 257.
30. Про затвердження Положення про Міністерство закордонних справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 30.03.2016 р. № 281// Офіційний вісник України. – 2016. - № 30. – Ст. 55.
31. Про консульський статут України: Указ Президента України від 02.04.1994 р. № 127/94. Електронний ресурс //http/zakon5.rada.gov.ua/laws/card/127/94.
32. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23.06.2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 32. – Ст. 422.
33. Про міжнародні договори України: Закон України від 26.06.2004р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. - № 50. – ст. 540.
34. Репецький В., Земан І. Львівська школа міжнародного права: історія і сучасність// Український часопис міжнародного права. 2018, № 2, с. 12-22.
35. Репецький В. М., Грабинський М. І. Напрямки модернізації підготовки юристів і юристів-міжнародників з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду. Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. 2023. Вип. 25. С. 116-125
36. Репецький В.М. Дипломатичне і консульське право. Підручник. – К.: Знання, 2006. – 372с.
37. Сагайдак О.П., Дипломатичне представництво: організація і форми роботи. Навч.посіб./ О.П.Сагайдак, П.Д.Садарчук. – К.: Знання, 2008. – 295 с.
38. Тарасов О. Нариси історії харківської школи міжнародного права// Український часопис міжнародного права. 2018. № 1. С. 17-34.
39. Фединяк Г. Вплив глобалізації на міжнародне приватне право // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 4. – С. 17-19.

40. Фединяк Г.С., Фединяк Л.С. Міжнародне приватне право: підручник. – К.: Алерта, 2017. – 504 с.
41. Фецишин С.А. Дипломатичне представництво України за кордоном: сучасні проблеми організації та правового забезпечення: [Монографія]. – Харків, 2011. – 264 с.
42. Хандогій В. Дипломатичні сюжети: Невигадані історії кар'єрного дипломата. Володимир Хандогій. – К.: Саміт – Книга, 2017. – 576 с.

12. Теми індивідуальних творчих завдань

1. Вплив науки міжнародного права на формування та підготовку юристів-міжнародників.
2. Навчальні дисципліни «Міжнародне право» і «Міжнародні відносини»: спільне та відмінне.
3. Підготовка юристів-міжнародників у Львівському національному університеті імені Івана Франка та в інших ЗВО України.
4. Права та обов'язки студентів, що навчаються на спеціальності «Міжнародне право»
5. Статус юриста-міжнародника в суспільстві та його професійна репутація.
6. Фахівці у сфері національного та міжнародного права: спільне та відмінне.
7. Правові основи професійної діяльності юриста-міжнародника
8. Особливості роботи юриста-міжнародника в законодавчому органі та вищих органах державного управління.
9. Дипломатична та консульська служба в системі Міністерства закордонних справ України.
10. Робота юриста-міжнародника в рамках міжнародних міжурядових організацій.
11. Діяльність юриста-міжнародника в недержавних установах.
12. Дипломатичний та консульський захист громадян та юридичних осіб за кордоном
13. Зміст і структура професійної культури юриста-міжнародника
14. Взаємодія політики, моралі і права у міжнародних правовідносинах
15. Джерела міжнародного права та форми їх прояву.
16. Дипломатичні засоби вирішення міжнародних спорів
17. Членство України в Раді Європи.
18. Європейський Союз як форма міжнародного об'єднання держав.
19. Громадянство ЄС: поняття та співвідношення з національним громадянством
20. Значення курсу латинської мови у процесі підготовки юриста-міжнародника
21. Значення курсу теорії держави і права у процесі підготовки юриста-міжнародника
22. Відомі юристи-міжнародники, що навчалися у Львівському університеті
23. Відмінність професії юриста-міжнародника від економіста, політолога, медика
24. Відмінність між дипломатичним агентом і консульською посадовою особою
25. Образ юриста-міжнародника з позиції ділового етикету
26. Держава як суб'єкт міжнародного приватного права
27. Міжнародний договір як джерело міжнародного приватного права
28. Форми та способи здійснення нотаріальних дій консульськими посадовими особами
29. Фізичні особи як суб'єкти міжнародного приватного права
30. Юридичні особи як суб'єкти міжнародного приватного права